

[Arbejdsministeren.]

Om det tredje af ILOs generalkonference vedtagne forslag til statutændring kan jeg oplyse, at det vedrører medlemslandenes forpligtelser ved gennemførelsen af ratificerede konventioner, for så vidt angår ikke-selvstyrende områder, som de er ansvarlige for.

For Danmarks vedkommende har statutændringen betydning for forholdet til Færøerne og Grønland. Der er ved vedtagelsen af ændringen søgt gennemført en videregående forpligtelse i forhold til tidligere med hensyn til udstrækkelsen af konventioners bestemmelser til alle et medlemslands områder. Dette er bl. a. gennemført for at imødekomme et udtalt ønske fra mange medlemsstatsers side om endelig afskaffelse af kolonisystemet.

For så vidt angår ikke-selvstyrende områder, skal det land, der er ansvarligt for deres internationale forhold — for at anvende ordvalget i den nye udformning — „så vidt muligt“ søge at gennemføre bestemmelserne i nye ILO-konventioner i alle områder, som er knyttet til dette medlemsland. I disse ord „så vidt muligt“ ligger dog et forbehold, som tillader lokale forhold at være afgørende for, om en konvention skal søges gjort anvendelig i alle en stats områder. En strikt gennemførelse alle vegne ville forringe mulighederne for ratifikation i en lang række tilfælde, idet herefter kun konventioner, som omhandler forhold, der er ensartede i alle en stats områder, vil kunne ratificeres.

Jeg skal sluttelig anføre, at det er rent praktiske hensyn, der har motiveret de to ændrings fremsættelse som et samlet forslag til beslutning uanset deres indbyrdes helt forskellige karakter.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale forslaget til tingets velvillige behandling.

Den første sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring i lov om det civile beredskab.

(Lovforslaget (nr. 98) findes i tillæg A. sp. 1141, fremsættelsen i tidenden sp. 2515).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Axel Ivan Pedersen: Det forslag til lov om ændring i lov om det civile beredskab, som indenrigsministeren her har fremsat, har inden fremsættelsen været drøftet i udvalget angående det civile beredskab. Ved denne drøftelse stod det klart for udvalget, at skulle olieselskaberne på en hensigtsmæssig måde opfylde de forpligtelser, der var pålagt dem, så måtte der skabes mulighed herfor; det er derfor, lovforslaget er fremsat, idet den gældende lovgivning ikke skaber disse muligheder, og da indenrigsministeren tillige har erklæret, at ændringen ikke skaber præcedens for andre områder, var udvalget enig i, at lovforslaget burde fremmes.

Jeg kan således på den socialdemokratiske gruppes vegne anbefale lovforslaget til vedtagelse, og jeg mener for mit vedkommende ikke, at det skulle være nødvendigt med yderligere udvalgsarbejde; så hvis der ikke fra anden side fremkommer ønske herom, kan forslaget gå lige til anden behandling.

Enggaard: Venstre er positivt indstillet over for formålet med det foreliggende lovforslag. Der bør ikke kunne herske nogen tvivl om, at man skal kunne ekspropriere efter de almindelige regler også til det her angivne formål i tilfælde, hvor en frivillig ordning ikke kan træffes.

Venstre lægger megen vægt på de garantier vedrørende anvendelsen af den foreslåede hjemmel, som den højtærede indenrigsminister har afgivet i sin fremsættelsestale. Imidlertid har praksis vist, at der ved ekspropriationer ofte forekommer problemer af skattemæssig natur på grund af en usikkerhed med hensyn til specificering af erstatningens forskellige bestanddele, og det er for at opnå en afklaring vedrørende dette specielle problem, at jeg gerne vil anmode om, at lovforslaget får en kortvarig udvalgsbehandling.

Thestrup: Mit parti kan give tilslutning til det foreliggende lovforslag.

A. C. Normann: Med den gode begrundelse, den højtærede minister har givet i ledsagematerialet, kan vi også fra det radikale venstres side slutte os til lovforslaget.

Skræppenborg-Nielsen: Da mit parti anser det for rigtigt af mange forskellige grunde,

[Skræppenborg-Nielsen.]

som jeg ikke skal komme ind på her, at vi til enhver tid har visse beredskabslagre af den meget vigtige olie og benzin, kan vi i det store og hele tiltræde det af ministeren fremsatte lovforslag om, at de arealer, der nødvendigvis skal bruges i den anledning, i givet fald sikres ved ekspropriation.

Af lovforslaget med bemærkninger fremgår det f. eks., hvordan man har tænkt sig at den med mellemrum nødvendige udskiftning af beholdningerne skal foregå, men da jeg i hvert fald ikke umiddelbart forstår den fremgangsmåde, der er skitseret i bemærkningerne, vil jeg gerne anmode om, at vi ser på hele sagen i et udvalg og dér får lejlighed til at se på de spørgsmål, der eventuelt kan blive tale om.

Det vil vel også være rimeligt i et udvalg nærmere at drøfte, hvorfor beredskabslagrene — jeg tænker her særlig på en krigssituation — absolut skal placeres uden for de større byer, som ministeren nævner det i fremsættelsestalen, og ligeledes, om det af hensyn til bevarelsen af vort efterhånden meget sparsomme drikkevand ikke vil være for risikabelt at nedgrave disse mange, lange og antagelig meget store olieledninger i jorden — der er allerede gravet nok olieledninger og ikke mindst nok olietanke ned. Man kan jo ikke se bort fra faren for olie-smitte i vort drikkevand — en fare, der vokser dag for dag, uden at nogen gør særlig meget for at ændre dette forhold, og rent drikkevand er det i sig selv trods alt mere vigtigt at sikre end de beredskabslagre, der her er tale om.

Johan Asmussen: På de uafhængiges vegne kan også jeg give tilslutning til, at det fremsatte lovforslag gennemføres, så at der gives den hjemmel, som har vist sig nødvendig, til denne form for ekspropriationer.

Rent principielt er det betænkeligt, at folketinget delegerer sin myndighed med hensyn til afgørelse af, om almenvellet kræver en ekspropriation, til den pågældende minister. Der kan måske derfor være grund til at understrege, at selv om der undertiden er blevet rejst tvivl om, hvorvidt domstolene kan tage stilling til spørgsmålet om folketingets afgørelse med hensyn til almenvellet, så kan der i hvert fald ikke være

nogen tvivl herom, når det er en minister, der har truffet afgørelse vedrørende almenvellet i henhold til en sådan bemyndigelse.

Niels Westerby: Der bør naturligvis være tungtvejende grunde til at foretage et ekspropriationsindgreb i ejendomsretten. Det foreligger der efter min opfattelse i dette tilfælde. Det drejer sig om det civile beredskab, og det skal være i orden, og liberalt centrum kan derfor tiltræde princippet i det foreliggende lovforslag.

Indenrigsministeren (Hans Hækkerup): Jeg takker for den enstemmige tilslutning til lovforslaget. De spørgsmål, der er rejst, specielt af de sidste ærede ordførere, kan vi jo se på i udvalget.

Hvad specielt spørgsmålet om drikkevandet angår, erkender jeg, at der er et meget stort problem, et problem, vi har været nødt til at tage op i indenrigsministeriet, fordi der faktisk består en forurensningsfare.

Til det ærede medlem hr. Johan Asmussen blot den bemærkning, at naturligvis er der principielt forskel på, om folketinget direkte gennem en lov foretager en ekspropriation, og om folketinget delegerer sin myndighed. Jeg noterer mig, at det ærede medlem trods betænkeligheder accepterede lovforslaget.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden: Efter de faldne udtalelser foreslår jeg, at lovforslaget henvises til et udvalg på 17 medlemmer. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om støtte til tilvejebringelse af kollegier.

(Lovforslaget (nr. 95) findes i tillæg A. sp. 1129, fremsættelsen i tidenden sp. 2479).

Lovforslaget sattes til forhandling.